

Aleksander Fredro

Osiółkowi w żłoby dano...

Osiółkowi w żłoby dano,
W jeden owies, w drugi siano.
Uchem strzyże, głową kręci
I to pachnie, i to nęci.
Od którego teraz zacznie,
Aby sobie podjąć smacznie?
Trudny wybór, trudna zgoda
Chwyci siano, owsa szkoda,

Chwyci owies, żal mu siana.
I tak stoi aż do rana,
A od rana do wieczora;
Aż nareszcie przyszła pora,
Że oślina pośród jadła
Z głodu padła.

Paweł i Gaweł

Paweł i Gaweł w jednym stali
domu
Paweł na górze, a Gaweł na dole;
Paweł, spokojny, nie wadził
nikomu,
Gaweł najdziksze wymyślał
swawole.
Ciągłe polował po swoim pokoju:
To pies, to zając - między stoły,
stołki
Gonił, uciekał, wywracał koziołki,
Strzelał i trąbił, krzyczał do
znoju.
Znosił to Paweł, nareszcie nie
może;
Schodzi do Gawła i prosi w
pokorze:
- Zmiłuj się waćpan, poluj ciszej
nieco,
Bo mi na górze szyby z okien
leczą. -
A na to Gaweł:
- Wolność, Tomku
W swoim domku. -

Cóż było mówić? Paweł ani pisnął,
Wrócił do siebie i czapkę nacisnął.
Nazajutrz Gaweł jeszcze smacznie
chrapie,
A tu z powały coś mu na nos kapie.
Zerwał się z łóżka i pędzi na górę.
Stuk! Puk! - Zamknięto. Spogląda
przez dziurę
I widzi... Cóż tam? Cały pokój w
wodzie,
A Paweł z wędką siedzi na komodzie.
- Co waćpan robisz - Ryby sobie łowią.
- Ależ, mośpanie, mnie kapie po
głowie!
A Paweł na to:
- Wolność, Tomku
W swoim domku.
Z tej powiastki morał w tym sposobie:
Jak ty komu, tak on tobie.